

kommer, at Valgrettens Gennemførelse selvfølgelig ikke med én Gang vil lære Kvinderne den fulde Brug af den. Der vil gaa Aar, inden de naar saa vidt, at de kan drage fuld Nytte af Rettigheden. Men det, Kvinderne mangler i saa Henseende, lærer de kun ved praktisk Erfaring, ligesom Mændene i sin Tid. Derfor haster Valgrettens Gennemførelse ogsaa af denne Grund.

Under den kommende Valgperiode kan Kvinderne bidrage deres Del til at fremskynde Sagen ved at vise, hvor meningsløst det er, at danske Kvinder endnu ikke har Valgret. Ved at deltage i den politiske Agitation, hver ud fra sin personlige Anskuelse, ved at møde i stort Tal under Vælgermøderne, ved at vise deres Interesse og Indsigt gennem Indlæg i Diskussionen, kan de gøre det klart saavel for Kandidater som Vælgere, at i Nutiden *maa* der regnes med Kvinderne ogsaa i Politik, at det derfor vil være heldigst for Samfundets sunde Udvikling, at man giver dem Lejlighed til at deltage i den paa rette Maade og med de rette Midler, og at det vil være klogest og

mest ærefuldt for alle Parter, om Kravets Berettigelse snarest muligt bliver anerkendt ogsaa i Praksis.

Clinny Dreyer.

Fra Valget til By- og Sogneraad.

Kvindelig Sogneraadsformand.

Ved det første Møde efter Valget i Ebeltoft Landsogns Kommuneraad blev Fru Lovise Nielsen, gift med Proprietær N., valgt til Sogneraadets Formand.

Suppleanter til By- og Sogneraad.

Foruden de Medlemmer af Landsforbundet, der kom ind i de kommunale Raad ved Valget, er der adskillige, der nu staar som Suppleanter, saaledes én i Aarhus, én i Galten-Vissing, én i Bredsten o. s. v.

Et velfortjent Mandat.

Ved Valget i Ebeltoft 1909 blev et Medlem af Kvindevalgretsforeningen, Fru Margrethe Westergaard, 3. Suppleant og kom efter Bortrejse og Dødsfald blandt Medlemmerne ind i Byraadet 1. Jan. 1911. Her indgik Fru Westergaard i sin Forgængers forskellige Arbejder bl. a. som Formand for Skov- og Markudvalget, som Medlem af Skoleudvalget o. s. v. og udførte disse Hverv med saa stor Dygtighed, at der var almindelig Enighed om at stille hende som Nr. 2 paa Borgerlisten, hvor hun valgtes med stort Stemmetal i Marts 1913.

Prøvevalg?

I en Kommune opstilledes der en ren Kvindeliste efter at følgende havde til draget sig: »Mændene opstillede 4 Lister, men kun én af disse indeholdt et Kvindenaavn paa en usikker Plads. Den Forening, som affattede Listen, havde paa en før Valget afholdt Generalforsamling vedtaget, at selv om den kvindelige Kandidat ved Prøvevalget skulde opnaa Stemmer nok, til at hun kunde faa en højere Plads paa Listen, saa vilde man alligevel anbringe hende som Nr. 7, hvilket i dette Tilfælde var »Dumpepladsen«. Til Trods for, at den udpegede Kvinde virkelig opnaaede Stemmer nok til at komme paa en sikker Plads, og til Trods for Kvindernes Protest, fastholdt man Generalforsamlingens »Beslutning« om at stille hende som Nr. 7. Hun blev derpaa opstillet og valgt paa en ren Kvindeliste, der fik 124 Stemmer.«

Rene Kvindelister.

Bladet har nu modtaget Meddelelse om seks rene Kvindelister, der hver har faaet én Kandidat valgt. I hvert enkelt Tilfælde er de bleven opstillede, *efter* at man havde søgt Forhandlinger med de lokale Vælgerforeninger og opfordret disse til at opstille Kvinder paa gode Pladser paa Listerne. Som Regel har man ventet til det yderste Øjeblik og forsøgt alle Muligheder for et naturligt Samarbejde med Mændene indenfor de forskellige lokale Foreninger, inden man greb til den sidste Udvej: en ren Kvindeliste.

Denne Fremgangsmaade er meget at

En sandførdig Historie

fortalt af

Mrs. Carrie Chapmann Catt,
President for den internationale Alliance
for Kvinders Valgret.

Oversat og bearbejdet efter
»The Woman's Journal« af Fanny Ridiger.

Da Mrs. Catt under en Rejse i Kina havde erfaret, i hvilket Omfang den hvide Slavehandel drives mellem dette Land og de vestlige af de forenede Stater i Nordamerika, og da hun var kommet til den Overbevisning, at det ikke var muligt at standse denne Trafik, før Amerikas Lovgivning var bleven grundigt ændret paa dette Punkt, besluttede hun at nedlægge sit internationale Arbejde og at ofre alle sine Kræfter paa sit eget Land. Hun agter nu af al Magt at virke for Kvindens politiske Valgret i de forenede Stater, idet hun haaber, at det ad denne Vej skal

lykkes at afskaffe Handelen med smaa kinesiske Piger indenfor Amerikas Omraade.

Den følgende Skildring er en i alle Enkeltheder nøjagtig Gengivelse af en lille kinesisk Piges Skæbne. Den beretter kun om et enkelt Tilfælde blandt Hundreder. Og den giver kun Indblik i et enkelt af de Forhold, der har bevæget Kvinder til at kæmpe for Valgretten som det eneste sikre Middel, der kan give dem Indflydelse paa Lovgivningen og Magt til at skabe menne-skeværdige Tilstande i de saakaldte »Kulturlande«.

LI RO TON var en lille kinesisk Pige født i Provinsen Hupeh.

Hendes første Barndomsminde er saa skønne og lykkelige som noget Barns. Hun tilbragte Tiden i sin Bedstefaders solrige Have sammen med sin

lille Tvillingbroder, Chin Wah. De legede ved den store blaa Han-Flod, og saa paa de mange pragtfuldt malede Baade, som gled ned ad Floden ud til den store Yangtse-Kiang. Den lille Piges Bedstefader, Chin Wah Ton var en rig og anset Mand. Han havde to store Rismarker, en Tobaksplantage, en Frugthave og et prægtigt Hus, paa hvis Tag der var anlagt en vidunderlig Have, fuld af fede Kaalplanter og friskduftende Purrer. Han var tillige en indflydelsesrig Mand, og mange kom langvejs fra for at søge hans kloge Raad. En Tid havde han været Embedsmand, og det havde yderligere omgivet ham med Hæder og Værdighed. Overalt var han berømt for sin Lærdom og Fromhed, ja lige til den store By Wuchang, hvor han viste sig to